चतुर्थभाङ्महाराज भोज इन्द्रसखो बली । विद्याबलाढ्यो व्यजयत्सपाण्ड्यक्रथकैशिकान् । ८८५
भ्राता यस्याकृतिःशूरो जामदग्न्यसमो ऽभवत् । स भेजे मागधं राजा भीष्मकः परवीरहा ।
प्रियाण्याचरतः प्रङ्गान्सदा सम्बन्धिनस्ततः । भजतो न भजत्यस्मानप्रियेषु व्यवस्थितः ।
न कुलं स बलं राजन्नभ्यजानात्तथात्मनः । पश्यमानो यशो दीप्तं जरासन्धमुपाश्रितः ।
उदीच्याश्च तथा भोजाः कुलान्यष्टादशप्रभो । जरासन्धभयादेव प्रतीचीं दिशमाश्रिताः ।
शूरसेना भद्रकारा बोधाः शाल्वाः पटच्चराः । सुस्थलाश्च मुकुट्टाश्च कुलिन्दाः कुन्तिभिः सह । ८९०
शाल्वायनाश्च राजानः सोदर्य्यानुचरैः सह । दक्षिणा येच पाञ्चालाः पूर्व्वाः कुन्तिषु कोशलाः ।
तथोत्तरां दिशं चापि परित्यज्य भयार्दिताः । मत्स्याः सन्यस्तपादाश्च दक्षिणां दिशमाश्रिताः ।
तथैव सर्व्वपाञ्चाला जरासन्धभयार्दिताः । स्वराज्यं सम्परित्यज्य विद्रुताः सर्व्वतो दिशं ।
कस्यचित्त्वथ कालस्य कंसो निर्म्मथ्य यादवान् । बार्हद्रथसुते देव्यावुपागच्छद्वृथामतिः ।
अस्ति प्राप्तिश्च नाम्ना ते सहदेवानुजेऽबले । बलेन तेन स ज्ञातीनभिभूय वृथामतिः । ८९५
ऐश्वर्यं प्राप्तः स तस्यासीदतीवापनयो महान् । भोजराजन्यवृद्धैश्च पीड्यमानैर्दुरात्मना ।
ज्ञातिचाणमभीष्णङ्गिरस्मत्सम्भावना कृता । दत्त्वाऽक्रूराय सुतनुं तामाहुकसुतां तदा ।
संकर्षणद्वितीयेन ज्ञातिकार्य्यं मया कृतं । हतौ कंससुनामानौ मया रामेण चाण्डुत ।
भयेतु समतिक्रान्ते जरासन्धे समुद्यते । मन्त्रोऽयं मन्त्रितो राजन् कुलैरष्टादशावरैः ।
अनारमन्तो निघ्नन्तो महास्त्रैः शत्रुघातिभिः । नहन्यामो वयन्तस्य त्रिभिर्व्वर्षशतैर्व्वलं । ९००
तस्य ह्यमरसङ्काशौ बलेन बलिनाम्वरौ । नामभ्यां हंसडिम्भकावशस्त्रनिधनावुभौ ।
तावुभौ सहितौ वीरौ जरासन्धश्च वीर्य्यवान् । त्रयस्त्रयाणां लोकानां पर्य्याप्ता इति मे मतिः ।
न हि केवलमस्माकं यावन्तोऽन्ये च पार्थिवाः । तथैव तेषामासीच्च बुद्धिर्बुद्धिमताम्वर ।
अथ हंस इति ख्यातः कश्चिदासीन्महान्नृपः । रामेण स हतस्तत्र संग्रामेऽष्टादशावरे ।
हतो हंस इति प्रोक्तमथकेनापि भारत । तच्छ्रुत्वा डिम्भको राजन्यमुनाऽम्भस्यमज्जत । ९०५
विना हंसेन लोकेऽस्मिन्नाहं जीवितुमुत्सहे । इत्येतां मतिमास्थाय डिम्भको निधनं गतः ।
तथातु डिम्भकं श्रुत्वा हंसः परपुरञ्जय । प्रपेदे यमुनामेव सोऽपि तस्यां न्यमज्जत ।
तौ स राजा जरासन्धः श्रुत्वाच निधनं गतौ । पुरं शून्येन मनसा प्रययौ भरतर्षभ ।
ततो वयममित्रघ्न तस्मिन् प्रतिगते नृपे । पुनरानन्दिनः सर्व्वे मथुरायां वसामहे ।
यदात्वभ्येत्य पितरं सा वै राजीवलोचना । कंसभार्य्या जरासन्धं दुहिता मागधं नृपं । ९१०
चोदयत्येव राजेन्द्र पतिव्यसनदुःखिता । पतिघ्नं मे जहीत्येवं पुनःपुनररिन्दम ।
ततो वयं महाराज तन्मन्त्रं पूर्व्वमन्त्रितं । संस्मरन्तो विमनसो व्यपयाता नराधिप ।
पृथक्त्वेन महाराज संक्षिप्य महतीं श्रियं । पलायामो भयात्तस्य ससुतज्ञातिबान्धवाः ।
इति सञ्चिन्त्य सर्वे स्म प्रतीचीं दिशमाश्रिताः । कुसस्थलीं पुरीं रम्यां रैवतेनोपशोभितां ।